

TREK NÁRODNÍM PARKEM SINGALILA: HIMÁLAJŠTÍ BOHOVÉ NA DOHLED

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://www.za-horami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.

Přechod v národním parku Singalila měl všechno... zejména počasí, na jaké si vzpomenete. Naštěstí jsou himalájští bohové milostiví a krom nevyzpytatelných hrátek podnebí nabídli také tři hodiny nádherně promrzlých, avšak jasných výhledů na více než osmitisícovou Kangchenjungu. Třetí nejvyšší hora světa nám tak zpestřila tuto lehce zamlženou, ale stále nádhernou túru v jedinečných přírodních podmínkách.

O BOZÍCH A LIDECH

Dost dlouho jsem si myslel, že náš výlet po hranicích Indie a Nepálu po sobě zanechá jen pachutí zklamání. Není nad to vypravit se na pětidenní trek do Himálaje a užít si stoupání do 3 600 metrů v příjemné mlze, abychom snad nedostali závrať.

Naštěstí se mlžná atmosféra dala svým způsobem užít a právě působící stromy, které tu a tam vykukovaly, dodávaly našemu utrpení šmrnc dobrodružství.

Výjev jako ze Zemanovy Cesty do pravěku

Dlouhé chvíle, kdy zrovna nebylo nač koukat, jsme si krátili kvalitní konverzací. Náš průvodce Budga (ne ten osvětlený, jak sám poznamenal) byl fajn inteligentní chlap s nadstandardně dobrou angličtinou a poměrně širokým rozhledem.

Díky pochodovým rozpravám jsem si mohl doplnit další dílky do skládačky o životě v Indii. Jedno z témat bylo, jak mnoho mladých bez vzdělání odchází do města hledat lepší živobytí. Místo blahobytu však nacházejí jen zklamání a podřadné práce bez lepší perspektivy.

Budga sám je spokojený horal. Vypadá, že mu osud dopřává přesně to, co chce, a svůj kombinovaný život průvodce a začínajícího farmáře by neměnil.

Himálaj v pozadí

On i další obyvatelé považují Himálajské velikány za součást božského panteonu. Podobný status živoucího boha mezi smrtelníky má v nížině řeka Ganga.

Takové božské zhmotnění má však své stinné stránky. Pokud si při výpravě do kopců chudák Budga potřebuje odskočit, prožívá dle vlastních slov velmi smíšené pocity z toho, co právě provádí svým bohům. Holt jak si to jednou vymysleli...

ZAMRZLÉ VYHLÍDKY

Jako velmi příjemný relikt se v našich krosnách ukázal spacák. Němečtí kolegové, kteří se s námi složili na průvodce, sice přes den pádili po kopcích s lehčím batohem, ale po prvních dvou nocích mi přišli nějaký prokřehlí.

Na chatách se totiž netopilo a spát jenom v dekách není za himalájských mrazů nic moc. I když věřím, že výhled, který se nečekaně zjevil třetího dne ráno, by rozpálil i ledovou královnu z Andersenovy pohádky.

Královna Kanchenjunga, třetí nejvyšší hora světa

Velehorská vládkyně Kanchenjunga na úsvitu nového dne odhodila stud i oblačný závoj a dala našemu tažení v mlze a dešti jakýs takýs smysl.

Vesnička, kde nás mile překvapilo krásné ráno

Rozhodně to však se svou velkorysostí nijak nepřeháněla. Tři hodinky a dost. Rychle jsme se vrátili k mlžné rutině a přeživacímu módu. To jsme ještě netušili, co nás čeká další ráno.

KDYŽ NÁŘEZ TAK POŘÁDNÝ

“Tak tohle jsem v březnu ještě nezažil,” konstatoval náš průvodce při pohledu na černobílý svět za oknem. Noční sněhovou bouří vystřídala obyčejná himálajská vánice a nám bylo jasné, že sestup k nížinám bude o chlup zábavnější, než jsme si představovali.

Tenhle výhled nevěstí nic dobrého...

V každém případě jsme na tom byli lépe, než skupina bratrů Poláků, kteří vylezli na hřeben z druhé strany jen proto, aby jim další cesta v noci zapadala sněhem a museli se s námi vracet dolů (pro ně stejnou cestou).

Sněhová vánice v Himálaji vám trochu pocuchá účes

Bylo mi jich docela líto. Taky trošku kvůli jejich guidovi. Týpek, jenž vedl konkurenční skupinku, byl v jádru nejspíš dobrý kluk, ale měl své neduhy.

Krom slabší angličtiny zejména svou zálibu ve strašení lidí. Když se mi na zšeřelé ubikaci připlížil za záda a bez nejmenšího varování do ouška zašeptal, jestli si nedám ještě čaj, zjistil jsem, kam až dokážu vyskočit.

HORALKU ZA ŽENU NECHCEŠ, CHLAPČE

Ještě před tím, než se vánice při sestupu do nížiny změnila v decentní monzunový liják a všichni zmokli jak myši, užili jsme si bizarního putování zasněženým bambusovým lesem.

Ve vsi na nás našťěstí jako obvykle čekaly sympatické dámy s hrnečky čaje a knedlíčky *momos* pod zub.

K večerí budou tradičně knedlíčky momos

Když se mi jakž tak podařilo usušit část provlhlých svršků a hlavně mě opustily pocity hadru upuštěného do septiku, vypravil jsem se na obhlídku tradiční skoronepálské vesnice.

Při okukování a focení mi cestu zkřížila dáma ve středních letech v pokročilém stadiu těhotenství a s obrovským pytlem na zádech. Tento výjev ve mně probudil gentlemanšské pudy, tudíž jsem se rozhodl paní s jejím nákladem pomoci.

Záchranná vesnička

Poprvé se mi podlomila kolena v momentě, kdy jsem si dotyčné břemeno se sebevědomým výrazem nadhodil na rameno.

Podruhé jsem poklesl nejen v nohách, nýbrž i na duchu, když mi panímáma ukázala, kam až míříme. Samozřejmě k baráku na úplném vršku neradostného kopce.

Potřetí jsem šel do kolen ve chvíli, kdy jsem zbrocený potem shazoval náklad na hromadu na vlas stejných dvaceti pytlů, které statná horalka zjevně ten den už sama nanosila.

Respekt...

Hezky až na horu, mladej

A CO DÁL, HIMÁLÁJ?

Pohodový sestup v příjemné jarní atmosféře uzavřel pátý den naší pestré túry. Jen čerstvý sníh na okolních vrcholcích připomínal, z jakého očištění jsme se právě navrátili.

Ve výsledku je však sebehorší horský rozmar větru, sněhu nebo deště úplně pianko oproti klasickému **indickému chaosu**, který čeká v nížině. Takže za mě skvělý výlet a doufám, že jsem v Himálaji nebyl naposledy.

Závěrečný čaj v Darjeelingu

PRAKTICKÉ INFO

Mapka oblasti www.highlanderguidesandporters.com.

NÁROČNOST

Při zběžném pohledu do mapky, kterou dostanete na začátku výletu, se vám protočí panenky. Kilometráž vypadá děsivě, ale shodli jsme se, že je pravděpodobně lehce nadsazená.

V každém případě, časově to mají průvodci spočítané velmi dobře a všechny úseky se dají stihnout v relativně rozumném tempu. Jen zastávek jsme zvyklí dělat o něco více. Zde se místa odpočinku řídí především možností dopřát si čaj od některé z horských hospodyněk.

Náročnost treku není vzhledem k absenci nutnosti jít “na těžko” nijak přehnaná. Základní fyzická se kvůli značnému převýšení první dva dny a pohybu nad hranicí třech výškových kilometrů hodí, ale s lehkým batohem vám často ani nepřijde, že jste ušli takový kus.

SPANÍ, VYBAVENÍ, JÍDLO

Spaní i jídlo je za poměrně rozumnou cenu zařízené na chatách. Tahat s sebou stan a zásoby v podstatě nemá smysl. Voda se dá dokoupit nebo dočepovat (v nížině bych to nedoporučoval, ale tady mají horské zdroje) každou chvíli, takže více než jednu flašku na osobu také nepotřebujete.

Na chatách, kde se přespává, se o vás v závislosti na vzdálenosti od civilizace velmi hezky postarají co se jídla a čaje týče a také nějaký mls se dá s vysokohorskou přírážkou zakoupit. Topení však neočekávejte, takže zmiňovaný spacák se fakt hodí.

My jsme šli na začátku sezóny v březnu, a přestože si následující měsíce nejspíše odpustí sněhové hrátky, sauna na programu určitě nebude.

DOPRAVA

Ať už letecky, autobusem nebo vlakem je první přestupní stanicí do hor městečko Siliguri nebo jeho 8 kilometrů vzdálená bratrská železniční stanice New Jalpaiguri Junction. Odtud se sdíleným džípem můžete nechat odvézt do Darjeelingu, který sám o sobě se svým okolím a čajovými zahradami stojí za průzkum.

Z "autobusového" stanoviště (říká se tomu bus station, ale moc autobusů na místě nenajdete) v Darjeelingu odjíždějí sdílené džípy směr Maneybhanjan. Je vhodné vyrazit ráno co nejdříve, abyste na místě startu byli před polednem a stihli se do kopců vypravit ještě ten samý den.

VARIANTY PODLE DÉLKY A PRŮVODCI

V Maneybhanjan vás čeká zápis u pohraničnicků a hned naproti v turistické kanceláři volba délky a podoby trasy a zaplacení průvodce, který je pro treky v této oblasti bohužel povinný. Nelze se mu nijak vyhnout, protože na hřebeni je několik stanic pohraniční stráže a bez průvodce by vás určitě nepustili.

My jsme zvolili pětidenní variantu, která se ukázala jako akorát. Do kratší bych nešel, delší je zbytečná - vždycky se např. v případě nepřízně počasí dá jeden den snadno doplatit.

Kvalita průvodce a jeho a úroveň angličtiny záleží na štěstí. Budga byl prima chlap, který univerzální jazyk zvládal výborně. Jeho kolega, jenž šel s Polák,y už na tom byl s angličtinou o něco hůře - na indické poměry však stále nadprůměrně.

POPIS JEDNOTLIVÝCH DNÍ

První den obsahuje cca čtyřhodinové stoupání do místa zvaného Tumling. Zde vás čeká pravděpodobně nejbohatší snídaně za celý

trek.

Druhý den se jde do osady Sandakhpu. Jedná se o nejnáročnější den přechodu. Vzdálenost a převýšení si vyberou své, ale pokud budete mít štěstí na počasí, jsou výhledy na horské velikány z cílové destinace nezapomenutelné. Oba dny se jde poměrně zajímavou přírodou, takže se po cestě rozhodně nebudete nudit.

Třetí den je ve znamení dlouhé hřebenové túry na Phalut téměř bez výraznějších stoupání a klesání. Delikátní panorámata berou dech a zastupují tak v této činnosti stoupání předchozích dní.

Čtvrtý den se celý klesá. Po průchodu bambusovým lesem (v našem případě se sněhovým popraškem a později řádným lijákem) se vynoříte na hranicích Sikkimu ve vesničce Gorkhey. Normálně se jde ještě dál, ale my kvůli počasí zastavili zde.

Poslední pátý den už zbývá pohodově dojít do Rimbicku. Vstává se brzo, abyste zavčas (před polednem) chytili odvoz zpět do Darjeelingu. Ujistěte se, že váš průvodce dopravu dobře domluvil, abyste se neocitli v pasti, kdy musíte složitě shánět dražší řešení.

KOLIK TO STOJÍ

Ceny jsou uvedeny v rupiích. V době naší cesty (březen 2017) se kurz pohyboval cca 2,5 rupií za korunu.

160 / os shared jeep z New Jalpaiguri do Darjeelingu

70 / os shared jeep do Maneybhanjan z Darjeelingu (odjezd z bus station)

600 - 800 / dvoulůžkový pokoj v levnějším bytování v Darjeelingu s wifi a teplou sprchou (např. Aliment hotel)

1 200 / skupina průvodce na den (celkem, takže ve skupině se to dělí)

200 / os poplatek za vstup do parku
Okolo 200 / os / noc za spaní na chatách
300 - 400 / os / den za jídlo na treku plus 20 za každý čaj, kterých
po cestě určitě pár vypijete
Okolo 200 doprava z Rimbicku zpět do Darjeelingu
20 / litr za vodu, která se na rozdíl od zbytku Indie v horách dá
většinou nabrat pitná a zadarmo. Někdo však nemusí chtít
riskovat

IDEÁLNÍ DOBA K NÁVŠTĚVĚ

Vhodné sezóny k návštěvě NP Singalila jsou v podstatě dvě. Jarní je od března do května a dají se očekávat průměrné teploty v rozmezí 6 - 12 °C. Zatímco v březnu ještě lehce vymrznete a na začátku můžete zcela výjimečně zapadnout sněhem, v květnu příležitostně sprchne. Odměnou za veškerou dřinu vám v jarním období kromě výhledů budou i kvetoucí rododendrony, orchideje a další květy.

Na podzim jsou k návštěvě vhodné měsíce říjen a listopad s průměrnou teplotou 1 - 6 °C a o chlup lepší viditelností oproti jaru. Počítejte však s možností sněhových přeháněk. Na trasu se dá vyrazit i v prosinci, ale to už vás opravdový mráz nemine.

Ještě jeden krátký výhled na Kanchenjungu “nad” Dajeelingem

Jiná verze tohoto článku vyšla také na portále [Treking.cz](https://treking.cz)

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://zahorami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://facebook.com/zahoramicz), co je nového.
